

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

לפני **כבוד השופט רפאל ימיני**

בעניין: **המאשימה** : **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד עדן ביטן

נגד

הנאשם : **איגור אולשנבאום**
ע"י ב"כ עוה"ד יחיאל רוזנברג

גזר דין

- א.** כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן-החוק); זיוף בכוונה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 418 לחוק 11; החזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא; שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 420 לחוק; ניסיון לקבל דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא + סעיף 25 לחוק.
- ב.** על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 21/08/22 שלח הנאשם באמצעות חב' פרטית שפרטיה אינם ידועים למאשימה, בקשה מקוונת למשרד לביטחון פנים לקבלת רישיון לנשק פרטי. לצורך הגשת הבקשה צירף הנאשם שלושה מסמכים: אישור על שירות חובה סדיר, אישור על תעודת הערכה לחייל המשתחרר משירות סדיר ותעודת שחרור מצה"ל.
- ג.** על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם זייף את שלושת המסמכים בכך ששינה את הדרגה שלו ביום השחרור, משך השירות ודרגת הכשרת הרובאי שעבר. וכן ציין ששירת כלוחם במשמר הגבול.
- ד.** בהמשך התהליך לאחר שזומן ביום 15/01/23 לראיון אישי באגף לרישוי כלי ירייה במחוז דרום, אישר את המסמך הראשון. לאחר מכן נדרש לשלוח טפסים נוספים ושוב שלח את המסמך הראשון והשני.
- ה.** כמו-כן, בתאריכים שאינם ידועים למאשימה, במהלך עבודתו בחברת אבטחה "שילד" גב משם תחמושת: 2 חפיסות כדורי 9 מ"מ, 4 מחסניות אקדח מסוג בול צירוקי ושקית עם 25 כדורי 9 מ"מ (להלן-התחמושת). בתאריך 22/03/23 נמצא כי הנאשם החזיק את התחמושת בכספת שבביתו.

עמוד 1 מתוך 10

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

1. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש.

תסקירי שירות המבחן

- ז. בעניינו ניתנו חמישה תסקירים. בתסקיר מיום 30/04/25, תוארו בהרחבה נסיבותיו האישיות של הנאשם, שמפאת צנעת הפרט לא יפורטו.
- ח. בקצירת האומר, ניתן לומר כי הנאשם כבן 52 גרוש ואב לארבעה ילדים כשבתו הקטנה מוכרת כבעלת נכות בשל אבחנתה על הרצף האוטיסטי. מתגורר בגפו ועובד בסבלות. הציג מסמכים באשר למצבו הנפשי כתוצאה מההליך והחרדה מתוצאותיו שכלל טיפול פסיכולוגי ותרופתי. במשפחת המוצא הינו בן יחיד להורים גרושים שבגיל 17 עלה ארצה. תיאר תחושת חסך לדמות אבהית.
- ט. שירת בצה"ל שירות חלקי, במהלך שירותו אף ריצה מאסרים על עריקות וזאת לדבריו, על רקע מחלת הסרטן בה חלתה אמו. מאוחר יותר, קיבל פטור מהמשך שירות ולקח על עצמו לטפל באמו. מבחינה תעסוקתית, השתלב במפעלים שונים ואף בחברת אבטחה לתקופות זמן ארוכות באופן יציב ובמסגרת עבודתו החזיק ברישיון לנשק ארגוני אך לא הציג לגבי זה מסמכים מתאימים.
- י. ביחס לביצוע העבירות, טען שעבד כמאבטח והחזיק ברישיון לנשק ארגוני. בשל מעורבותו בביצוע העבירות, רישיון זה נשלל ממנו. טען כי בעקבות תקרית ביטחונית שהתרחשה בעת טיול משפחתי החליט להוציא רישיון לנשק פרטי. לדבריו, פנה לחברה פרטית שמתמחה בכך אליה הגיע באמצעות חיפוש באינטרנט. מסר כי נציגי החברה עודדו אותו לשקר בכך שאמרו לו כי מי שמחזיק ברישיון לנשק ארגוני קל לו יותר להשיג רישיון פרטי. דברים אלו חזקו אצלו את הביטחון להגמיש את גבולותיו ולכן שינה את הפרטים האמורים באותן תעודות. ביחס לאותה תחמושת מסר, כי היא הייתה מיועדת להריסה ובשל כך שסבר כי יקבל רישיון לנשק פרטי רצה לחסוך עליות ולהשתמש בה.
- יא. בתחילת הדרך, התקשה הנאשם לנהל שיח רציף אודות מעשיו והיה ממוקד יותר במחירים האישיים ששילם בשל כך ובהשלכות שעלולות להיות בהמשך. ביטא בושה וחרטה אולם הביע דו-ערכיות ביחס לנזקקות הטיפולית, שמחד רצה לשתף פעולה על מנת לבחון את הנסיבות שהובילו אותו לביצוע עבירה ולמנוע עבירות בעתיד אך מאידך, סבר כי יתקשה להתפנות לכך בשל המשמורת המשותפת על ילדיו.
- יב. התבקשו מספר דחיות כדי לשלבו בקבוצות טיפוליות ולהעמיק את הטיפול בדפוסים המכשילים. הנאשם שולב בקבוצות מרמה ורכוש, השתתף בכל המפגשים בקבוצות, הכיר בכשלו ו הביע מוטיבציה לשינוי.
- יג. בתסקיר המשלים האחרון שניתן ביום 29/04/26, תוארה הדרך הטיפולית אותה עבר הנאשם, שיתוף הפעולה שלו והתקנתו ממנה. החשיבות והמשמעות של הקבוצה עבורו והכלים שרכש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

להתמודדות טובה עם משברים בחייו. על כן המלצתו הסופית של שירות המבחן שהתבססה, על רצונו של הנאשם להעמיק בהליך הטיפול, היציבות התעסוקתית שעוזרת לו לשמור על סדר יום תקין לצד פרנסת ילדיו ומשפחתו, הייתה לענישה שיקומית בדמות של צו לשלי"צ בהיקף של 300 שעות לצד צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך את הטיפול במסגרת הקבוצה.

טענות הצדדים

ד. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה, לחומרת המעשים המתוארים בכתב האישום, לערכים המוגנים שנפגעו בהם שלום הציבור ובטחונו והסכנה לגופו ולחיייו של אדם. חשש לפגיעה בחפים מפשע, להסלמה עבריינית, לערעור הביטחון האישי ולהפרת הסדר הציבורי. לדבריה, מדובר בפגיעה גבוהה ומשמעותית בעלת היקפים נרחבים.

ט. בטיעוניה הכתובים התייחסה ב"כ המאשימה בהרחבה לעבירות נשק ולחומרתן וכן ציינה כי מדובר "במסכת עבריינית חמורה, מתמשכת ומתוכננת..." שנועדה להטעות את הרשויות ולהשיג במרמה רישיון לנשיאת נשק. וכן החזיקה חלקי התחמושת שמחריפה את המסוכנות ואף הפנתה לפסיקה שלטעמה משקפת את נסיבות ביצוע העבירה דנן, שבשלהן טענה למתחם הנע בין 13 ל-26 חודשי מאסר בפועל וביקשה למקם את עונשו בחלקו הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו.

טז. כמו-כן, התייחסה להליך הטיפולי שעבר הנאשם כמתואר בתסקיר. אלא שסברה כי אין מקום לסטות מהמתחם הענשתי ורק יש למקם את העונש בחלקו הנמוך, בשל כך שבתחילת הדרך, לא לקח אחריות אלא חשש מההליך המשפטי.

יז. ב"כ הנאשם, התייחס לכך, שהחומרה היתרה לה טענה ב"כ המאשימה אינה הולמת את נסיבות המקרה דנן. לדבריו, על אף שהנאשם עבד בחברת אבטחה וייתכן כי לו היה מגיש את הבקשה בעצמו היו נעתרים לה, הוא פנה לחברה באינטרנט שהציגה עצמה כמתמחה בבקשות מעין אלו והגיש את הבקשה באמצעותה.

יח. לדבריו, לא הנאשם הוא שזייף את הפרטים באותם המסמכים, אלא אותה חברה ש"הכינה" את המסמכים להגשה ואפילו הזיוף שעשו היה לדבריו, רשלני, שכן הם רשמו דרגה משטרית בעוד שהנאשם שירת בצה"ל. ביחס לעבירת הגניבה טען כי לא מדובר בגניבה קלאסית. מדובר בתחמושת שבה החזיק הנאשם בכספת עת עבד בחברת האבטחה. בסיום עבודתו כשרצה להחזיר אותה אמרו לו שאין להם מה לעשות בה ולכן שיזרוק אותה ומשום כך אין תלונה שלהם על גניבה.

יט. עוד טען, כי הנאשם שיתף פעולה מהרגע הראשון בחקירתו ולקח אחריות, שיתוף פעולה שהמשיך גם עם שירות המבחן במשך שנה וחצי על אף קשיים לא פשוטים במסגרת

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

המשפחתית כולל הליך גירושין קשה מאד והיותו אב לילדה בעלת צרכים מיוחדים, זאת מעבר למסכת חיים לא פשוטה שעבר.

כ. עוד הוסיף, כי משעה ששירות המבחן בא בהמלצה עונשית שיקומית, הרי שיש לאמצה שכן 300 שעות של"צ שהומלצו אינן דבר של מה בכך אלא כמות נכבדה של שעות. על כן, כשמדובר בנאשם כבן 53, נעדר עבר פלילי ושארורח חייו הוא נורמטיבי, יש לחרוג לקולא בעניינו.

כא. הנאשם עצמו בדבריו לבית המשפט, הביע חרטה על מה שקרה וטען כי לו היה מודע לאמור במסמך, לא היה מגיש אותו.

דיון ומסקנות

כב. על פי תיקון 113 לחוק, בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם, בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, המתחם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות שאינם חלק מביצוע העבירה.

כג. נתתי דעתי לאופי העבירות ולחומרתן. בעבירות אלו של החזקת תחמושת, הפגיעה היא בערכים המוגנים של שמירה על שלומו ובטחונו של הציבור. הסכנה הטמונה בהחזקת נשק שלא כדין לחיי אדם הן הפרט והן הכלל, הסלמת האלימות העבריינית, ערעור הביטחון האישי והפרת הסדר הציבורי.

כד. בעבירות הזיוף והשימוש במסמך מזויף. הפגיעה היא בערכים המוגנים של שמירה על הרצון החופשי של אדם ויכולתו לבצע פעולות ולכלכל את עניינו על בסיס מידע אמיתי. פגיעה בשלטון החוק ובמעמדם של מסמכים רשמיים שמטיבם צריכים להסדיר את היחסים בין הרשות לפרט ולהביא לשמירה על הסדר הציבורי. ההגנה על ערכים אלה חשובה במיוחד כאשר מדובר בשימוש במסמכים מזויפים הנחזים להיות מסמכים רשמיים של המדינה, ובפרט מסמכים המעניקים רישיון לביצוע פעולות המסוכנות מטבען כרישיון לנשיאת נשק.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כה. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, סבורני כי מדובר בנסיבות שאינן שגרתיות בתחום עבירות הנשק. מדובר במי שהוכשר בנשיאת נשק, עת עבד בחברת אבטחה והחזיק ברישיון נשק ארגוני, כך שבמידה והיה מקבל רישיון נשק פרטי, הסיכון לחיי אדם, הקיים באופן טבעי, במקרה של מי שלא הוכשר מעולם לנשק, הוא קטן יותר. ולכן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה, פסיקה שעוסקת בהיבט הרחב והשגרת של עבירות אלו, אינה הולמת

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

את נסיבות מקרה זה. עם זאת, יש לומר בחדא מחתא, כי אין באמירה זו, כדי להקל ראש בהחזקת תחמושת שלא כדין.

כו. ביחס לעבירת הזיוף, מצאתי מקום להדגיש כי דבריו של ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, אינם עולים בקנה אחד, עם עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם. על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא זה שזייף את המסמכים. אמנם, צוין כי הוא פנה לחברה באינטרנט, אך נאמר במפורש שאת פעולת הזיוף ביצע הנאשם ולכן על אף טיעונו אלו אתיחס לתשתית העובדתית כפי שהיא פרושה בכתב האישום.

כז. אותו הדין ביחס לעבירת הגניבה. הטענה שכביכול החברה אמרה לנאשם שסיים לעבוד אצלה "לזרוק" את התחמושת, אינה מתקבלת על הדעת, במיוחד שמדובר בחברת אבטחה, שמוזעת לסיכון הקיים בכך. לעומת זאת, מצאתי מקום לאמץ את הדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן, שאת התחמושת שמר לעצמו מתוך הנחה כי יקבל רישיון פרטי ומתוך רצון לחסוך בתשלום על תחמושת שיצטרך.

מדיניות הענישה

כח. באשר למתחמי הענישה, אמנם ניתן למצוא מנעד רחב של מתחמים בעבירות האמורות ויש צורך למצוא את המתחם המתאים והנכון יותר ביחס לנאשם שמשקלל את כל הנסיבות. לשם כך, לטעמי, יש לבחון את נסיבות המעשה והעושה כאחד. מצאתי מקום לקבוע שני מתחמי ענישה, הן ביחס לעבירות החזקת התחמושת שלא כדין והן ביחס לעבירות הזיוף והשימוש במסמך מזויף, שכן אלו העבירות העיקריות באירוע זה.

כט. אציין, כי לטעמי, הטיעונים והפסיקה אליה הפנתה המאשימה, ביחס לעבירות הנשק, אינם הולמים את נסיבות המקרה, שכאמור הינו חריג בנוף של עבירות הנשק. לא מדובר במי שהתחמושת הגיעה כאשר לא היה מורשה להחזיק בתחמושת, שאלו רובם ככולם של המקרים אליהם מתייחסת הפסיקה, גם הפסיקה אליה הפנתה המאשימה. אלא מדובר במי שאין חולק שהחזיק בתחמושת באופן חוקי, בעת שעבד כמאבטח, אלא שלא החזיר את התחמושת לחברת האבטחה בסיום עבודתו.

ל. לטעמי, הדבר מקביל לעבירות של החזקת חלקי תחמושת ע"י חיילים שהיו בשירות סדיר או במילואים ולאחר שחרורם לא החזירו את כל התחמושת בה החזיקו כחוק. ועל כן, החומרה והעצמת המסוכנות לה טענה המאשימה, לא הולמת את נסיבות המקרה. נראה כי אף ב"כ המאשימה בטיעוניה בעל פה, חשה כי הפסיקה אינה תואמת את נסיבות המקרה ובקשה להקיש ממנה על המתחם הרצוי.

1. בע"פ 4470/23 גזאלי נ' מדינת ישראל (04.06.2024), הורשע המבקש בהחזקת קופסת כדורים בקוטר 9 מ"מ, זאת לאחר שזוכה ממרבית העבירות בכתב האישום שכלל עבירות חמורות של נשיאת נשק וירי באופן שיש בו לסכן חיי אדם. נקבע מתחם ענשתי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

הנע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 4 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו ורכיבי ענישה נלווים. ערעור על העונש נדחה בנימוק שגם אם היה מקום לגזור עונש מאסר בדרך של ריצוי בעבודות שירות, כאן הדבר לא התאפשר בשל כך שכל תקופת המאסר נוכתה מימי המעצר. הבקשה לרשות ערעור נדחתה. אולם, בית המשפט מצא מקום לערוך אבחנה ברורה, בין מי ששכח מחסנית בתיקו לבין מי שנושא תחמושת ואין בפיו הסבר מניח את הדעת. כמו-כן קובע בית המשפט כי בנסיבות של העדר עבר ונשיאת תחמושת בכמות מוגבלת, הענישה צריכה להיות צופת פני עתיד:

" ייאמר מיד, מעיון בפסיקה שהוגשה לעיונו על-ידי המערער, עולה כי כאשר מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שהורשע על-פי הודאתו בעבירה של נשיאת תחמושת בכמות מוגבלת (קופסת כדורי אקדח במקרה דנן) – הנטייה היא להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, ולרוב להסתפק בענישה הצופה פני עתיד, כדוגמת מאסר מותנה, לעתים יחד עם צו שירות לתועלת הציבור. החומרה הרבה הגלומה בעבירות של החזקת ונשיאת נשק כרוכה מיניה וביה בנסיבות שהובילו לביצוען. ברי כי אינו דומה מי שנתפסה מחסנית מלאה בתיקו כאשר היא נשתכחה שם בתום שירות מילואים שביצע, לבין אדם שאין בפיו הסבר תמים לנוכחות התחמושת בידו. "

2. בעפ"ג (ב"ש) 9036-02-23 אסולין נ' מדינת ישראל (15.3.2023), הורשע המערער על פי הודאתו בהחזקת 4 קופסאות שכל אחת מהן מכילה 30 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ. נקבע מתחם ענשתי הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור על העונש התקבל ועונש המאסר הומר במאסר מותנה. ערכאת הערעור הביאה בחשבון כי הסברו של הנאשם שמצא את הכדורים במטווח לפני שנים רבות לא נבדק. כן צוין ש "יש בסיס להנחה שהחזקת התחמושת על ידי המערער לא הייתה למטרה עבריינית."

3. בתפ (י-ם) 50508-02-23 מדינת ישראל נ' כהן (25.01.2026), הורשע הנאשם בהחזקת תחמושת שנתפסה בביתו, 3 מחסניות ובהן 73 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ. בדבריו לשירות המבחן טען כי התחמושת נשכחה אצלו לאחר שירות מילואים ולא הייתה כל כוונה פלילית. בהיעדר אינדיקציה אחרת, בית המשפט קיבל את גרסתו. נקבע מתחם ענישתי נע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר. הוטל עליו מאסר מותנה ורכיבי ענישה נלווים.

4. בתפ (ב"ש) 73989-12-19 מדינת ישראל נ' בוגאי (19.01.2025), הורשע הנאשם בהחזקת תחמושת בתיקו בבית החייל. מדובר ב-36 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ, 2 מחסניות M-16 ריקות, רימון הלם מסנוור 7290M, כדור בקוטר 40 מ"מ גז מדמיע, כדור תאורה מסוג M583A1. בפני שירות המבחן טען כי מדובר בתחמושת ומחסניות מתקופת שירותו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

- הצבאי שחשש להחזיר שמא יואשם בגניבה. נקבע מתחם ענישתי הנע ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר. הוטל עליו מאסר מותנה ורכיבי ענישה נלווים.
5. בת"פ (ב"ש) 50207-02-22 **מדינת ישראל נ' חזן** (18.9.2023), הורשע הנאשם על פי הודאתו, בהחזקת תחמושת הכוללת 5 קופסאות המכילות 115 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ ו-3 קופסאות המכילות 120 כדורים בקוטר 9 מ"מ. נקבע מתחם ענישתי הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר. הוטלו עליו מאסר מותנה ורכיבי ענישה נלווים.
6. בת"פ (ב"ש) 4658-05-21 **מדינת ישראל נ' אבו רקיף** (13.12.2022), הורשע הנאשם בהחזקת 23 חלקי מתכת פנימיים אשר שימשו גופי מחסניות של אקדח חצי אוטומטי וחלק מתכת אשר שימש מדפס לרובה סער הגליל. נקבע מתחם ענישתי הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. הוטל עליו מאסר מותנה ורכיבי ענישה נלווים.
7. בת"פ (עכו) 59911-06-21 **מדינת ישראל נ' שאהין** (3.5.2022), הורשע הנאשם בהחזקת תחמושת שכללה 20 כדורים בקוטר 9 מ"מ. נקבע מתחם ענישתי הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל. הוטל עליו מאסר מותנה ורכיבי ענישה נלווים.
- לא. לפיכך, ביחס לעבירות אלו סבורני כי המתחם ינוע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר.
- לב. ביחס לעבירות הזיוף יש להתחשב במספר פרמטרים, האם מדובר במקרה חד פעמי או במסכת שיטתית לאורך זמן, מה היקף הזיוף והשימוש שנעשה בו, מה הנזק שנגרם כתוצאה מכך.
1. ברע"פ 1877/22 **מילקין נ' מדינת ישראל** (22.03.22), הורשע המבקש בזיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה, בכך שסיכם עם אחר שיזייף בעבורו אישורים כוזבים לכך שהוכשר להיות מפעיל עגורן ואף רכש ניסיון מעשי. על בסיס אלה ביקש הנאשם להמשיך בהכשרה בארץ, סיים אותה ואף עבד כמפעיל עגורן. נקבע מתחם ענישתי הנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל. בשל תסקיר חיובי והעובדה שבסופו של דבר המבקש הסדיר את הרישיון, הוטלו עליו מאסר מותנה ורכיבי ענישה נלווים. שני הצדדים הגישו לבית המשפט המחוזי ערעורים, בית המשפט המחוזי, קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של המבקש ל-2 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בקשת רשות הערעור על כך, נדחתה.
2. בע"פ (מרכז) 54964-12-20 **סקל נגד מדינת ישראל** (18.07.2021), הורשע המערער בעבירות זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף ובניסיון לקבלת דבר במרמה, בכך שזייף תעודות והגישן לממונה בעירייה מתוך מטרה לסלק את חובותיו על סמך מצג השווא. נקבע מתחם ענישתי הנע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-15 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 9 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות. ערעור על העונש, נדחה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

3. בתפ (ח"י) 19758-10-22 **מדינת ישראל נ' אלטמן** (16.10.2025), הורשע הנאשם ב-5 אישומים שונים, שכללו 2 עבירות של זיוף ו-4 עבירות של שימוש במסמך מזויף וכן 4 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וריבוי עבירות של הונאה באמצעות כרטיס אשראי, בכך שזייף את תעודת הזהות של המתלונן, עמו לא היה לו קשר, באופן שהדביק את תמונתו עליה. באמצעות תעודה מזוייפת זו, פתח חשבונות בנק, לקח הלוואות וכן השתמש בכרטיסי אשראי בנקאיים במספר הזדמנויות. נקבע מתחם ענישתי הנע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל. בשל שיקולי שיקום, הוטלו עליו 9 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים.
4. בתפ (ב"ש) 44048-09-22 **מדינת ישראל נ' אסולין** (30.09.2025), הורשע הנאשם בזיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף והתחזות כבעל תעודה, בכך שהנפיק שלא כדין חותמת הנושאת את שמו בצירוף המילה 'עו"ד', מספר הטלפון שלו ומספר רישיון עריכת הדין של המתלונן, אותו בחר באופן אקראי. באמצעותה חתם על מסמכים שונים מול מנהל מקרקעי ישראל, וביצע אימות חתימה של החותמים עליהם, מבלי שערך שיטי במסמכים ומבלי שקיבל תמורה עבור כך. נקבע מתחם ענישתי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 4 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים.
5. בת"פ (י-ם) 10925-08-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (15.12.2024), הורשע הנאשם בעבירות זיוף וקבלת דבר במרמה. הנאשם זייף חתימה של עו"ד והגיש את התצהירים לרשם הירושה. נקבע מתחם ענישתי הנע בין של"צ למספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט ביטל את הרשעתו של הנאשם בשל הנזק המשמעותי שנגרם לו והשית עליו של"צ עם רכיבי ענישה נלווים.
6. בת"פ (י-ם) 24501-03-18 **מדינת ישראל נ' סמרי** (18.06.2023), הורשע הנאשם בעבירה של התחזות לעורך דין, בכך ששלח מכתב לרשות הטבע והגנים ובו חתם את שמו לצד תואר עורך דין, מבלי שהחזיק ברישיון לעריכת דין, כשבנוסף ציין באותו מכתב כי הוא בעל שני תארים במשפטים. נקבע מתחם ענישתי הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. הוטלו עליו מאסר מותנה ורכיבי ענישה נלווים.
7. בת"פ (י-ם) 42054-12-19 **מדינת ישראל נ' טורשאן** (06.06.2021), הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון לקבל דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף, בכך שרכש מאחר רישיון נהיגה מזויף, והציגו בפני פקידת משרד הרישוי כדי שיונפק עבורו רישיון נהיגה קבוע. נקבע מתחם ענישתי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 3 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 23-11-29541 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

לג. לפיכך, ביחס לעבירות אלו סבורני כי המתחם ינוע בין מספר חודשי מאסר שיכול ויורצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

העונש ההולם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לד. כאמור, בגזירת העונש יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40א לחוק. במסגרת זו, נתתי דעתי לשיקולים לקולא לכך, שהנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, כבר בשלב החקירתי ואף בהליך בבית המשפט ובכך חסך זמן שיפוטי. לקח אחריות על מעשיו. היותו נעדר עבר פלילי וככל הנראה מדובר באירוע אפיזודי בחייו שאינו משקף אורחות חיים עברייניים. העובדה שלא נפתחו לו תיקים מאז ואין אינדיקציה לשימוש פלילי.

לה. שקלתי האם בכל זאת, לסטות מהמלצת שירות המבחן ולהטיל עליו ענישה משמעותית יותר של תקופת מאסר שיכול ותרוצה בעבודות שירות, אולם, סבורני כי נסיבותיו המשפחתיות הלא קלות והדרך השיקומית שעשה, הצריכה לקבל ביטוי בענישה, מטים את הכף בענייניו, במיוחד כאשר בסופו של דבר בשל הזיוף הלא מתוחכם, המעשה האסור התגלה וקבלת הרישיון המזויף נמנעה.

לו. על פי סעיף 40ד לחוק יש סמכות לבית המשפט לסטות לקולא מהמתחם הענשתי שנקבע, אם ניתן לקבוע כי הנאשם השתקם או ישנו סיכוי ממשי לשיקום. יתר על כן, משעה שמדובר בשיקולים המבוססים על שיקומו של הנאשם, יכול ושיקול זה יאפיל על שאר שיקולי הענישה [רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (22.01.2014)].

סוף דבר

א. לטעמי, דרך השיקום שבה הלך הנאשם יש בה להאפיל על שיקולי הענישה האחרים ועליה לתת את המשקל המכריע בגזירת עונשו. על כן מצאתי כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות. על פי תוכנית שיכין שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט עד יום 16.07.2026. שירות המבחן יפקח על ביצוע השל"צ.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין במידה והנאשם יעבור על העבירות בהן הורשע.
1. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01.08.2026 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם

עמוד 9 מתוך 10

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29541-11-23 מדינת ישראל נ' אולשנבאום

אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

3. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור על העבירות בהן הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מהיום ובסך של 2,500 ₪.

4. מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, או לא ישתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת הצו עליו הוריתי, ניתן יהיה להפקיעם, ולגזור את דינו מחדש.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il
- בטלפון: *35592 או 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה. ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהיעדר מניעה חוקית אחרת, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח. המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור למחוזי כדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ו, 24 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

 רפאל ימיני, שופט

עמוד 10 מתוך 10